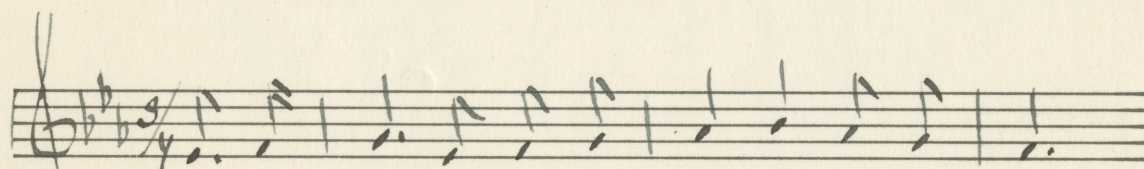

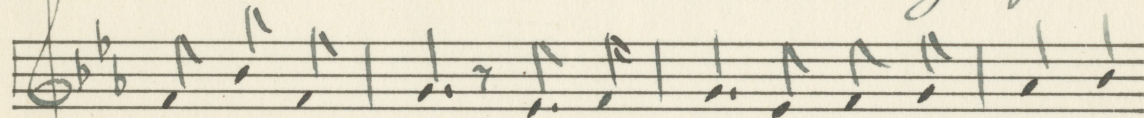
Lampasland, Norrboda
Viktoria Andersson.

277.

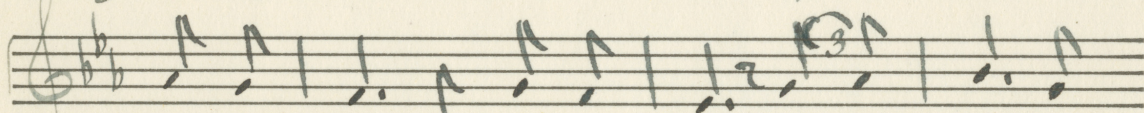
583

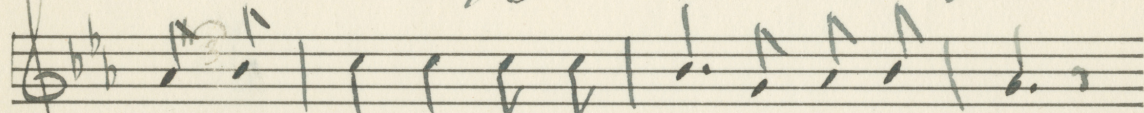
tid bråk i barnbarnshemmet många plats

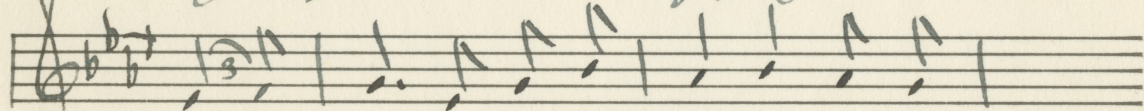
för mig så kär, väckte nästan glömla minnen

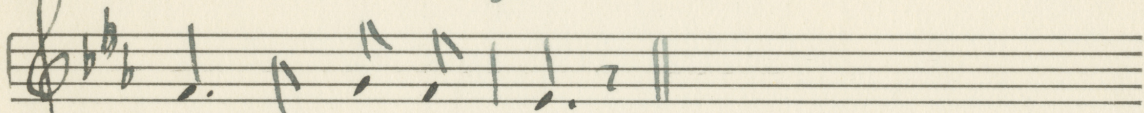
från den tid, då jag var där. Där den gröna

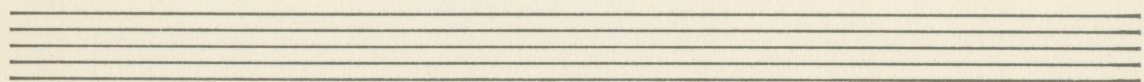
trädgårdsplanen, där den djupa gamla tränen

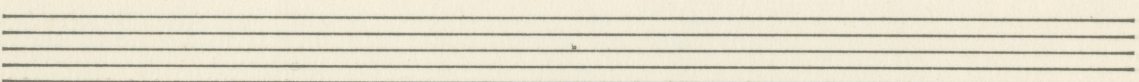
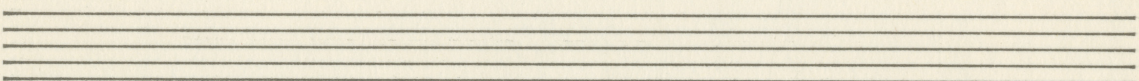
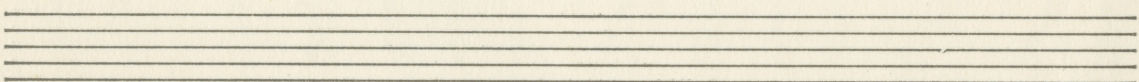
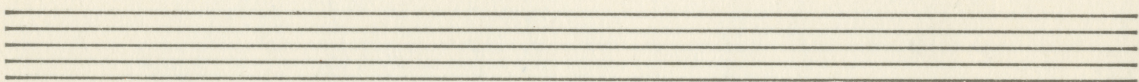
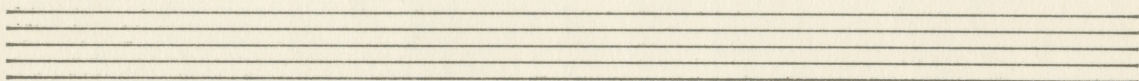
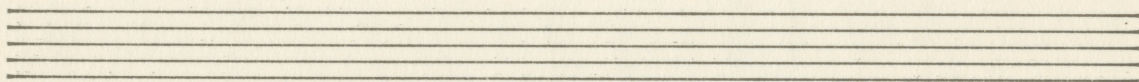
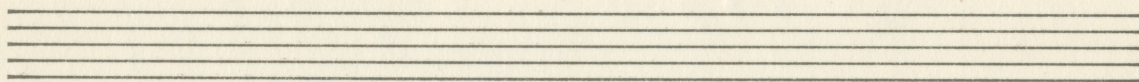
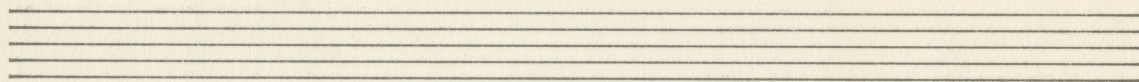

med den mossbelagda hinken, som har

läskt många mun.

Vid bröck i barndoms hemmet
Mången plats för mig så kär
Väckte nästan glömda minnen
Från den tid, då jag var där
Där den gröna trädgårdsplanen
Där den djupa gamla brand
Med den mossbelupna kanten
Som har läskat många mun.

Fästän främlingar ha huset
Ar dock det för det var här
Som barn jag sprang omkring där
Lut jag nu i minnet har
Upp den mörka vindrumsstappan
Där som barn jag var så rädd
Ser jag genom dammen och dvärgsnitt
Den där står min lilla bädd.

Strax jag drog den fram från mörkret
Där den länge varit gömd
Då jag lyckte mig få höra

Toner av en sång ej glömd
 Den min moder sjöng så ofta
 När jag låg i denna bädd
 Tyst, min barn, nu skall du sova
 Änglar vaka vid din bädd.

Som jag lyssnade musiken
 Smög sig på mig som en vän
 Och jag fördes till min barndom
 Jag blev barn på nytt igen.
 Och nu är det åter påsids
 I den dunkla stämningen
 Att jag vid min sång som fördom
 Bedjande vid mammas knä.

Kärleksfullt hon handen lägger
 På min bröstad nu igen
 Och med sömnig blick jag söker
 Låsa efter Herrens bön
 Denna bön så skön, så enkel

Läspal vid min moders famn:
Fader vår, som är i himlen
Helgat vare Gud, ditt namn.

586

Bönen slutad på min kudde
Med en god nattkys jag är
Släppt i sömnen nu jag ber:
Gud, som haver barnen kär
Och min moder, böjd vid sängen
Ber innerligt och ömt:
Hör min bön mitt barn väl signat
Slut för världen flärd det gömt.

Men nu är det endast minnen
Jag blir aldrig barn igen
Och min dyra, Käre moder
Fick jag lämna länge sen
Men för maningarna Käre
Ofta lyft mig på min väg
Från min barndom, ja, från vaggan
Se till graven följ mig.

1888
Dear Sir,
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the matter of the
Bureau, which has been forwarded to the proper authorities for their consideration.
I am, Sir, very respectfully,
Yours,
J. H. [Name]
[Address]
[City, State]